

O granicach bólu i odszkodowania

Pozwem z dnia 30.05.2008 r. powodowie K. W. i A. W. wnieśli przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. o zapłatę na rzecz powoda K. W. kwoty 200.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.02.2008 r., zaś powódka A. W. o zapłatę na jej rzecz kwoty 76.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dat: od kwoty 60.000 zł od dnia 05.02.2008 r. do dnia zapłaty, zaś od kwoty 16.000 zł o dnia wniesienia pozwu do dni zapłaty. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany Samodzielny Publiczny Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2015r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie z powództwa A. P. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. przy udziale interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w W. o zapłatę oddalił powództwo oraz odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były okoliczności zgodnie z którymi 6 marca 2007 r. E. W. została przyjęta do Kliniki (...) Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. z rozpoznaniem wstępnym: złamanie kompresyjne trzonu Th 8. Po konsultacjach E. W. wyraziła zgodę na zabieg operacyjny wertebroplastyki Th 8 z powodu złamania kompresyjnego podpisując oświadczenie o treści: „Ja E. W. wyrażam zgodę na zabieg operacyjny wertebroplastyki Th 8 z powodu złamania kompresyjnego Th 8. Zostałam poinformowana o celu i skutkach zabiegu, który zostanie wykonany jak również o możliwych powikłaniach. Wyrażam zgodę na inne procedury medyczne, które mogą być konieczne do wykonania w trakcie procesu operacyjnego jak również na zastosowanie miejscowo lub ogólnie działających środków anestetycznych Zostałam również poinformowana, że zespół informacyjny zostanie wybrany przez ordynatora oddziału. G. dnia

06.03.2007 r. ”. Na oświadczeniu odnotowano z podpisem: „Pacjent został poinformowany o danym zabiegu, technice operacyjnej i powikłaniach mogących powstać w wyniku wykonanego zabiegu ”. Podpis złożył lek. med. M. T.(...)

K. W. i E. W. byli zgodnym, szczęśliwym małżeństwem. K. W. bardzo przeżył śmierć żony podobnie jak powódka, która była blisko związana z matką. Po śmierci E. W. nastąpiła też znaczna zmiana w ich sytuacji materialnej. E. W. prowadziła praktykę lekarza rodzinnego. Była cenionym lekarzem. W 2006r. osiągnęła przychód w wysokości około 250.000 zł (dochód 82.227,51 zł). K. W. osiągał dochód w wysokości około 1.350 zł netto. Po śmierci żony jego dochody kształtowały się na poziomie 2.000 zł miesięcznie netto. Otrzymał ok. 3.000 zł z ubezpieczenia. Małżonkowie zawarli umowę kredytową w związku z budową domu z ratą około 1.500 zł miesięcznie. Po śmierci E. W. raty spłacane były na zmianę przez powodów. A. P. w okresie kiedy matka miała zabieg studiowała w P. nie osiągając dochodów. Otrzymywała miesięcznie ok. 2.500 zł od rodziców. Do czasu ukończenia 25-tego roku życia otrzymywała rentę rodzinną w wysokości ok. 1.700 zł. Pismem z dnia 22 stycznia 2008r. pełnomocnik powodów wezwał pozwanego do zapłaty solidarnie na rzecz powodów kwoty 260.000 zł. Pozwany odmówił.

W oparciu o powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo należało oddalić w całości. Sąd wskazał, że stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalił w oparciu o całość zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinie sporządzone w niniejszym postępowaniu były jasne, wzajemnie się uzupełniające, a zawarte w nich wnioski zostały logicznie uzasadnione. Według Sądu instytucje w sporządzonych opiniach (Zakład Medycyny Sądowej w B. nadto w opiniach uzupełniających) szczegółowo odniosły się do pytań z tezy dowodowej zawartej w postanowieniach sądu, opartych na pytaniach stron w szczególności do kwestii prawidłowości postępowania w pozwanym szpitalu, przeprowadzenia zabiegu wertebroplastyki, opieki pozabiegowej, stanu zdrowia E. W. oraz przyczyny jej zgonu.

W ocenie Sądu błędne było stanowisko powodów, że zgłoszone roszczenia dotyczące odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej zachowują zasadność nawet wobec braku wystąpienia związku przyczynowego wykonanego zabiegu a śmiercią E. W., a wystąpieniem takiego związku z ewentualnym kalectwem E. W., które uniemożliwiłoby jej powrót do pracy zawodowej. Twierdzenie to zdaniem Sądu nie miało uzasadnienia w podstawie prawnej dochodzonego roszczenia.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie stwierdził, że apelacja powódki okazała się nieuzasadniona w całości. Zgodnie z art. 446 § 1 k.c. jeżeli wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego, zobowiązany do naprawienia szkody powinien zwrócić koszty leczenia i pogrzebu temu, kto je poniósł, a ponadto na podstawie § 3 Sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej.

Roszczenie oparte na zarzucie naruszenia dóbr osobistych, w pierwszej kolejności podlega rozważeniu, czy doszło do naruszenia w znaczeniu obiektywnym określonych dóbr osobistych powoda. Jest to bowiem pierwsza i konieczna przesłanka odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 24 k.c. Strona powodowa zatem powinna wskazać jakie jej dobro osobiste zostało naruszone, a ocenie Sądu podlega, czy dobro takie istnieje i podlega ochronie oraz czy faktycznie miało miejsce jego naruszenie, wynikające z działania lub zaniechania pozwanego. **Powyższe wskazuje, że nie każde naruszenie dóbr osobistych rodzi prawo do żądania zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c., takie też stanowisko zostało wyrażone w judykaturze.**

Jednakże należy podkreślić, że określając zasadność przyznania odszkodowania czy zadośćuczynienia w oparciu o wyżej powołane przepisy, koniecznym jest dla przypisania odpowiedzialności podmiotowi zobowiązanemu wykazanie łącznie następujących przesłanek czyli zawinionego działania bądź zaniechania po stronie zobowiązanego, wystąpienie szkody jak również istnienie związku przyczynowego między działaniem bądź zaniechaniem zobowiązanego a wystąpieniem szkody, które stanowiłoby normalne następstwo jego zachowania. W następstwie powyższego należy stwierdzić, że zasądzenia żądanej kwoty pieniężnej z tytułu zadośćuczynienia jak i odszkodowania wymaga m.in. wykazania

związku przyczynowego pomiędzy działaniem bądź zaniechaniem zobowiązanego za szkodę, która stanowiła następstwo jego zachowania.

Pod wyrokiem podpisali się sędziowie: **Danuta Jezierska, Ryszard Iwankiewicz i Eugeniusz Skotarczak** z Sądu Apelacyjnego w Szczecinie